

вы не вѣрвате. Работы-тѣ, които правѣхъ Азъ съ имя-то на Отца, свидѣлствуютъ за Мене; но вы на ничто не вѣрвате, затова вы не сте отъ число-то на овцы-тѣ Ми. Мои-тѣ овцы слушать гласа Ми; Азъ ги знаѣхъ, и тѣ идѣхъ по Мене! Азъ щѣ имъ дамъ животъ вѣченъ, тѣ нѣма да погинѣхъ во вѣки, и никой нѣма да ги истѣргне изъ рѣцѣ-тѣ Ми. Отецъ, който Ми ги е далъ, е поголѣмъ отъ всички-тѣ, и никой не може да ги истѣргне изъ рѣцѣ-тѣ на Отца Моего. Азъ и Отецъ сме едно (сир. по сѣщество-то).

ГЛАВА LXX.

Иисусъ Христосъ прѣдказва разрушеніе-то на храма и на градъ Іерусалимъ.

Храма-тѣ Іерусалимскій былъ много хубаво здание. Той ~~былъ~~ украшенъ съ великолѣпны враты и съ величественны стѣлпове; навсѣдѣ блѣщялъ мраморъ бѣлъ като снѣгъ и богата позлата. Веднажъ, при-вечерь, Иисусъ Христосъ наедно съ ученицы-тѣ си ишѣхъ изъ храма; ученицы-тѣ Го запрѣли за да ся чудятъ на хубость-тѣ на здание-то. „Учителю!“ казували тѣ, „погледни, каквы сѣ камене, какво е сградѣ!“—„Наистинѣ ви казувамъ,“ отговорилъ Господь, „че всичко това ще ся разруши тѣхъ, чтоо нѣма да остане камакъ на камакъ.“

Кога възлѣзли на горѣ-тѣ Елеонскѣ, ученицы-тѣ пакъ воспрѣли Иисуса Христа и попытали Го: „кога ще бѣде това нѣчто? каквы бѣлѣзы ще прѣдшествувать прѣдъ тыя страшны событія?“ Иисусъ Христосъ отговорилъ: „кога чуєте войны и возмущенія народны, не бойте ся: всичко това трѣбва да стане понапрѣдъ, но това още не е конецъ.

„Ще возстане народъ на народъ и царство на царство; ще станѣхъ въ разны мѣста землетрясенія, гладъ, моръ: но всичко това ще бѣде само начало на скърби-тѣ.